

Commissie Maritiem Recht

De Voorzitter

Prof. Dr. Eric Van Hooydonk

Emiel Banningstraat 21 – 23

2000 – Antwerpen

Antwerpen,

2 juni 2008

Geachte Heer,

Wij verwijzen naar onze correspondentie van januari laatstleden, alsmede naar uw forum, uw bijdrage tot de herziening van het Belgische Zeerecht.

Terecht merkt het Expertenteam Zeewet op dat inzake hulpverlening, hulpverleners er momenteel de voorkeur aan geven aan een Arbitrage in London, alwaar zij menen te mogen rekenen op een genereuze regelgeving en op een gunstige gezindheid van de Engelse arbiters. Wij kunnen ons onderschrijven dat ter ondersteuning van de Belgische Maritieme cluster inderdaad maatregelen dienen genomen te worden om een gunstig juridisch klimaat te scheppen.

De Nieuwe Belgische Zeewet is daartoe een uitstekend middel.

Niettemin gaat deze visie niet enkel op voor hulpverlening, maar ook voor aanvaringen en averijgrosse. Deze begrippen zijn eigen aan een gezamenlijk maritieme avontuur en maken al zeer lang deel uit van een maritieme traditie.

Wij blijven de nadruk leggen op de impact en belangrijkheid van een degelijke ondersteuning en regeling bij averijgrosse, ook in België.

De contractuele vrijheid van partijen blijft uiteraard een belangrijke rol spelen, waarbij wij verwijzen naar zowel LOF, SCOPIC als de York -

Antwerp Rules. Maar dit neemt niet weg dat een eigen wetgeving een terechte plaats heeft in het NBZ.

Het lijkt ons bovendien onmogelijk dat ter ondersteuning van de Belgische Maritieme cluster en de positie van België in de maritieme wereld, de Belgische rechter niet langer gekend zou worden inzake averij, averijgrosse, aanvaring en hulpverlening.

De Belgische Vereniging van Dispatcheurs wenst als volgt te antwoorden op de twee vragen gesteld door het Expertenteam Zeewet

87 Is het wenselijk om in de Nieuwe Belgische Zeewet materiële bepalingen over averij-grosse op te nemen ?

De Belgische Vereniging van Dispatcheurs is de mening toegedaan, op basis van de praktijk en de ervaring van haar leden, het niet wenselijk is de materiële bepalingen over de averijgrosse in detail weer te geven.

Nietemin zijn de huidige artikelen 144, 145, 146, 147 alsook 163 en 164 van de Wet essentieel en dienen behouden te blijven.

Het behoud van deze artikelen draagt bij om kennis, zowel de juridische en de professionele, in België te behouden, minstens de erkenning van het beroep van Dispatcheur, die specifiek is aan het maritieme transport en aan de averijgrosse.

Dit antwoord is gebonden aan het antwoord dat wij geven op de vraag n° 88.

88. Is het wenselijk om in de Nieuwe Belgische Zeewet te verwijzen naar de laatste versie van de York-Antwerp Rules ?

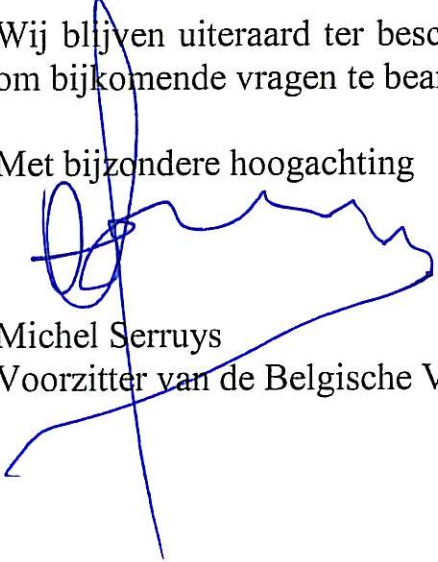
Gelet de materiële bepalingen voorzien in de artikelen 148 tot 162 afgeschaft zouden zijn, is het noodzakelijk om de internationaal aanvaarde tekst van de York-Antwerp Rules te incorporeren in de Wet. De Dispatcheurs van onze Vereniging zijn van mening dat een duidelijk en ondubbelzinnig artikel om hiernaar te verwijzen in de Nieuwe Belgische Wet zou zijn:

“In geval van averijgrosse zal de staat van verlies en schade worden opgesteld door Dispatcheurs op basis van de York – Antwerp Rules. Bij gebrek aan andersluidende overeenkomst tussen partijen, is het de meest recente versie van de York-Antwerp Rules die van toepassing zal zijn.”

De Belgische Vereniging van Dispatcheurs neemt het initiatief deze tekst voor te leggen en stelt voor om niet te verwijzen naar een welbepaalde versie van de York-Antwerp Rules.

Wij blijven uiteraard ter beschikking om de zaak verder te bespreken of om bijkomende vragen te beantwoorden.

Met bijzondere hoogachting

Michel Serruys
Voorzitter van de Belgische Vereniging van Dispatcheurs